

מסכת ערלה

פרק ג'

א. בְּגַד שָׁאכְבָּעָו בְּקַלְפִּי עֲרֵלָה, יְדַלֵּק. נְתַעֲרֵב בְּאֶחָרִים, כָּלָם יְדַלְּקוּ,

דָּבָרִי רַבִּי מַאיָּר. וְחַכְמִים אֹמְרִים, יַעֲלָה בְּאֶחָד וּמְאַתִּים:

ב. הַצּוֹבֵעַ מֶלֶא הַסִּיט בְּקַלְפִּי עֲרֵלָה, וְאָרְגוּ בְּבַגֵּד, וְאֵין יְדוּעַ אֵיזָה

הַוָּא, רַבִּי מַאיָּר אֹמֵר, יְדַלֵּק הַבַּגֵּד. וְחַכְמִים אֹמְרִים, יַעֲלָה בְּאֶחָד

וּמְאַתִּים:

ג. הַאוֹרָג מֶלֶא הַסִּיט מִאַמְרָר הַבּוֹר בְּבַגֵּד, יְדַלֵּק הַבַּגֵּד. וּמְשֻׁעָר

הַנְּזִוֵּר וּמְפַטֵּר חַמּוֹר בְּשַׁק, יְדַלֵּק הַשַּׁק. וּבְמַקְדְּשִׁין, מַקְדְּשִׁין כָּל

שָׁהּוּ:

ד. תְּבַשֵּׁיל שְׁבִישָׁלוּ בְּקַלְפִּי עֲרֵלָה, יְדַלֵּק. נְתַעֲרֵב בְּאֶחָרִים, יַעֲלָה

בְּאֶחָד וּמְאַתִּים:

ה. מַנְפּוֹר שְׁהַסִּיקוֹהוּ בְּקַלְפִּי עֲרֵלָה וְאֲפָה בּוֹ אֶת הַפֶּת, תְּדַלֵּק הַפֶּת.

נְתַעֲרֵבָה בְּאֶחָרוֹת, מַעֲלָה בְּאֶחָד וּמְאַתִּים:

ו. מי נשׁהיו לו חביבלי תלפון של קלאי הַכֶּרֶם, יזקלו. נתערכו באחרים, קלם יזקלו, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, יعلו באחד ומאתים:

ז. נשׁהיה רבי מאיר אומר, את שזרפו למנות, מקדש. וחכמים אומרים, איןו מקדש אלא נשׁה דברים בלבד. ורבי עקיבא אומר, שבעה. ואילו הם, אגוזי פרה, רמנגי בון, וחוויות סתוימות, וחלפות תרדין, וקלסי כרוב, ודלהת יונית. רבי עקיבא אומר, אף בכרות של בעל הבית. קראי לערלה, ערלה. לכלאי הַכֶּרֶם, קלאי הַכֶּרֶם:

ח. כיצד. נתפאו האגוזים, נתפרדו הרמנגים, נתפתחו החוויתות, נתתקכו הדרזים, נתפרסו הכרות, יعلו באחד ומאתים:

ט. ספק ערלה, בארץ ישראל אסור, ובسورיה מתר, ובחוץ לארץ יורד ולוקח, וב בלבד שלא יראנו לocket. כרם גטויע ירך, ירך נמבר חוץ לו, בארץ ישראל אסור, ובسورיה מתר, ובחוץ לארץ יורד ולוקט, וב בלבד שלא יocket ביד. קחש, אסיר מן התורה בכל מקום. וערלה, הלה. והכלאים, מדברי סופרים: